

желатчак. — Защо̀к му е желатчак? — Да си храни свиня̀нца. — Защо̀к му е свиня̀нца? — Да си храни бабичка. — Защо̀к му е бабичка? — Да му роди дѣчинки. — Защо̀к му са дѣчинки? — Да му сбират клечици. — Защо̀к му са клечици? — Да си вари нашица. — Защо̀к му е нашица? — Да си храни дѣчинки. — Защо̀к му са дѣчинки? — Да му пошат брадица. — Защо̀к му е брадица? — Да гу слега снѣжица. — Защо̀к му е снѣжица? — Да му вари чорбица. (Ах. Че.).

Сѣднѣл хрѣбле на пѣт-я, та са щѣрблѣ присмива.
Сѣднѣла да са оплаква като жена на чужд гроб.
Сѣднѣло корубчето и са присмива на казан-а
Сѣе му на корен-а просо (Панагюр.)

Сѣе на чуждо гувно скивале (Панаг.).

Сѣй орѣхи с' рѣшето.

Сѣе рѣпа на парясано огнище.

Сѣка баба и врач (Бѣлогр.).

Сѣка болѣс' има свой-а лѣн. ала го хората не знаѣт.

Сѣка була знай да мѣси шарен зелник, кога има шарило (Горня Джум.).

Сѣка вода не са гази.

Сѣка вода не са пие.

Сѣка вода с' доловетѣ си е силна.

Сѣка вода с' поточицитѣ си е яка.

Сѣка въшка на торище си е яка.

Сѣка глава свой ум носи.

Сѣка година по дѣте, за девет години — дванайсет.

— На жена която само дѣца ражда.

Сѣка година крѣвнина, тая година доро двѣ.

Сѣка дѣска втѣва.

Сѣка е добра като дѣвойка, да я видим невѣста.

Сѣка една работа има и майстор-о си (Щип.).

Сѣка жена позаприличва мѣж-а си.

Сѣка жена не са либи (бий, гади).

Сѣка земя по един юнак храни.

Сѣка капа на сѣка глава не уйдисва.

Сѣка квачка на свой полог излупва.

Сѣка квачка около своитѣ пилета квачи (клока).

Сѣка коза има си и брада.